

Uredba o hmelju

Minister za kmetijstvo dr. Čubrilovič je izdal uredbo o hmelju, ki ima predvsem namen urediti obseg nasadov. Po tej uredbi se na predlog hmeljarskih združenj in na podlagi mnenja banovinskih hmeljarskih komisij dovoljuje razširjenje ali odreja zmanjšanje površine, ki je zasajena s hmeljem, in sicer sorazmerno v vseh pridelovalnih področjih, po stanju površine na dan uveljavljenja te uredbe.

Hmeljski okoliši

Uredba določa tri hmeljske okoliše: 1. štajerski okoliš, ki obsega vse občine celjskega in gornjegrajskega okraja, vse občine sodnega okraja Šoštanj ter občine Marenberg, Muta, Vuhred in Vuzenica v dravograjsem okraju ter občino Ruše v okraju Maribor desni breg; 2. dunavski okoliš; 3. okoliš banovinske Hrvatske.

Dovoljenja za povečanje površine,

zasajene s hmeljem, in odločbe o zmanjšanju površine na podlagi odloka ministrstva za kmetijstvo, kakor tudi dovoljenja za izkrčenje starega in zasaditev novega nasada na nem ali drugem zemljišču enake površine, zdaja banovinska hmeljska komisija na predlog pristojnega hmeljarskega združenja.

Hmeljarsko združenje

V vsakem hmeljskem okolišu se osnuje po eno hmeljarsko združenje. Namen tega združenja je, zastopati koristi hmeljarjev, delati za pospeševanje proizvodnje in prodaje hmelja, prirejati sezonske vzorčne sejme ter voditi evidenco o lastnikih in površini zemljišč, zasajenih s hmeljem, kakor tudi statistiko o proizvodnji in prodaji.

Vsi lastniki hmeljskih nasadov morajo biti člani hmeljarskega združenja ter so dolžni prispevati za to združenje vsako leto najmanj 1% dosežene prodajne cene svojega hmelja. Ta prispevek sme glavna skupščina hmeljarskega združenja povečati, toda največ do 2%.

Prisilno znankovanje

Ves hmelj, pridelan v naši državi, mora biti uradno znankovan. Trgovina z neznančanim hmeljem je prepovedana. V vsakem posameznem hmeljskem okolišu se osnuje banovinska hmeljska komisija, ki jo imenuje ban za štiri leta iz vrst zastopnikov pridelovalcev in trgovcev s hmeljem. Naloga banovinske hmeljske komisije je, dajati mnenja o vseh vprašanih pridelovanja in trgovine s hmeljem, voditi hmeljsko statistiko, izvrševati znankovanje hmelja, nadzorovati s hme-

ljem zasajeno površino in pospeševati vnovčenje hmelja. Trgovati s hmeljem smejo samo hmeljarske zadruge in trgovci, ki imajo predpisano pooblastitev po obrtnem zakonu.

Prijava nasadov in kazni

Vsi hmeljarji morajo v treh mesecih po uveljavljenju te uredbe prijaviti svojemu občinskemu oblastvu površino hmeljskih nasadov in število sadik, na hmeljnikih pa morajo na vidnem mestu označiti ime lastnika ter površino in število sadik.

Kršitve uredbe se kaznujejo z globo do 10.000 din ali pa z zaporom do 30 dni. Kazen izreče splošno upravno oblastvo prve stopnje. Vse globe se stekajo v sklad hmeljarskega združenja onega okoliša, iz katerega izvira hmelj. Sredstva tega sklada se imajo uporabiti za urejanje hmeljskih cen. Končno določa uredba, da mora oni, ki bi sadil hmelj brez dovoljenja, na poziv upravne oblasti prve stopnje odstraniti nasad v roku 30 dni.

Z uveljavljenjem te uredbe preneha veljati pravilnik o kontroli hmelja od 10. julija 1932. Uredba bo stopila v veljavo z dnem, ko bo uveljavljen pravilnik za izvršitev te uredbe.

Ali si že obnovil naročnino?

Angleški ostrostrelca z orožjem, s katerim strelja iz letala

Ameriški predsednik Roosevelt na inspekcijskem potovanju

Kralj Danske (severno od Nemčije) Kristijan na konju

Angleško protiletalsko topništvo v strogi pripravljenosti

Delavec je prebledel in vzel denar. Rad bi zarjul od jeze, a si ni upal.

V tem trenutku je stopila v sobo ostala petorica. Prišli so prav tako samozavestno kakor njihov vodja.

Ta si je oddahnil, ker se je začutil bolj varnega. Sestorica bo že nekaj izdala zoper enega človeka, čeprav je močen in korajžen.

Obrnil se je k delavcu, ki je bil med njimi najbolj revne zunanosti in najmlajši. Dal mu je denar ter mu zapovedal, naj gre po žganje.

Nato se je obrnil h Karini.

»Žganja nam nisi dolžna dati, hrano pa nam ne smeš odreči. Stroške ti bo poplačal vaški sovjet z boni.«

»Vem, kaj moram dati,« je odgovorila starka. »Za obed boste dobili paprikaš z rižem.«

»Dobro! Obed mora biti kmalu gotov, ker smo lačni. Sedaj pa nam pokažite naše postelje!«

Ko so dobili vsak svojo posteljo, so se oblečeni in obuti zleknili po njih. Do obeda so hoteli počivati.

Delavec, ki je šel po žganje v sovjetsko skladišče, je pri povratku v veliki sobi našel samo enega tovariša, ki je glasno smrčal. V drugi sobi je našel tri tovariše, v tretji pa spet enega. Tudi ti so smrčali. V tretji sobi je bila ena postelja prazna. Delavec se je napil vodke in se nato vlegel na prazno posteljo.

Aleksej in Fedor sta odšla v sadovnjak, ki je bil za hišo. Zatopljena sta bila vsak v svoje misli in le redko sta spregovorila kako besedo.

Karina se je sukala v kuhinji. Pripravljala je obed za »tovariše« delavce in medtem goreče Boga prosila, naj čimprej reši ubogo Ukrajino zločinske rdeče zalege.

*

Hripavi žvižg lokomobila je že drugič presekal zrak in odmeval po obširni ravnini.

Lokomobil je vabil može in žene, ki jih je šubin prejšnji večer določil za delo pri mlačvi.

Bilo je ob trinajsti uri. Sonce je močno pripekalo. Vsa narava je bila pospana.

Ljudje, ki so bili določeni za mlačvo, so hiteli proti Andrejevi pristavi. Vedeli so, da bosta pri dvoriščnih vratih stala Karanzin in Aksakov ter bosta zapisala zamudnike. Ti zvečer ne bodo dobili bonov, čeprav bodo z drugimi vred garali.

Misel na bone, s katerimi si bodo v sovjetskem skladišču kupili živež, je tudi najslabotnejšim dajala moč. Od žetve sem na polju ni dela. Tako tudi ni bonov in živeža. Šele sedaj bodo spet nekaj zaslužili.

Čim je lokomobil zažvižgal, je Nataša stopila iz hiše. Začela je teči proti Andrejevim. Kakor druge žene, si je tudi ona pokrila lase, in sicer s pisano ruto, ki je bila napravljena v Balti v prejšnjih srečnih časih. Ko si je

zavzema olje, iz izločene trebušne slinavke pa pridobivajo inzulin, znani pripomoček zoper sladkorno bolezen.

Razlika med vojno leta 1914. in 1939./40. V Budimpešti je imel upokojeni madžarski feldmaršal Emmerich Suhay predavanje o moderni vojni, njenih načinih in pripomočkih. V uvodu je poudaril, da se je v zadnjem času spremenila tudi vojna in nje način, kakor vse ostalo na svetu. Danes je treba razen z orožjem računati tudi z gospodarstvom in duševno vojno, zadnji dve pa sta nemara nevarnejši. — Leta 1914. se je začela mobilizacija vojne z orožjem takoj z vso silo. Danes vidimo po več nego pol leta samo duševno in gospodarsko vojno v polnem razmahu. Na morju

Novice iz domačih krajev

Duhovniške vesti. G. Ferdinandu Pohraški, župniku pri Sv. Vidu nad Valdekom, je podeljena župnija Rogatec; g. Vincenc Kolman, kaplan v Rušah, je postavljen za provizorja na Vurbergu; g. Anton Cafuta, kaplan pri Sv. Magdaleni v Mariboru, je postavljen za provizorja pri Sv. Antonu na Pohorju; g. Fr. Orešnik, kaplan na Teharjih, pride za kaplana k Sv. Magdaleni v Mariboru; g. Martin Uranjek je nastavljen za kaplana k Sv. Jerderti nad Laškim; Alojzij Šmirmaul pride za kaplana na Teharje; g. Franc Babšek, župnik v Svečini, je imenovan za soprovizorja v Št. Juriju ob Pesnici.

Odhod treh šolskih sester iz Slov. Bistrice v misijone. Dne 9. aprila bodo odšle tri sestre misijonarke iz slovenjebistriškega samostana čč. šolskih sester na svojo misijonsko postojanko, in sicer s. Regina Čurič iz Črensovc v Prekmurju, s. Martina Drogenik iz Stopere pri Rogatecu in s. Bonifacija Šmid iz Loč pri Poljčanah. Odpeljejo se s parnikom »Conte Rosso« iz Trsta do Hong-konga, potem nadaljujejo pot z drugim parnikom do Hai-phonga, od tam se peljejo štiri dni z železnico preko francoske Indokine do Junang-phua, kjer se nahaja salezijanska misijonska postaja, katere predstojnik je slovenski misijonar g. Majcen, od tod bodo nadaljevale pot do Čautunga na konjih, kjer bo treba premagati gorovje v višini nad 2500 metrov. Tam jih že željno čakajo sestre misijonarke, ki so pred par leti odšle in kjer prav plodonosno delujejo. Tu se bo novim sestram misijonarkam treba privaditi kitajskih šeg in navad ter jezika, nakar bodo ustanovile novo misijonsko postojanko v Tungčvanu z bolnišnico in obenem otvorile noviciat za kitajska dekleta, ki čutijo v sebi poklic za redovniški-misijonski stan. V Junang-Fuju se nahaja tudi apostolski prefekt slovenski misijonar in mandarin Joško Kerec, ki je pred par leti imel vrsto predavanj o svojem misijonskem delu na Kitajskem, ko se je nekaj časa nahajal na oddihu v svoji domovini. Ako ima kdo odpustiti kake darove bodisi za misijonarja g. Majcena ali g. Kereca, jih lahko odda do nedelje, 7. aprila, sestram misijonarkam v samostanu v Slovenski Bistrici, da jih vzamejo s seboj. Sestram misijonarkam želimo srečen pot in obilo blagoslova božjega pri njihovem misijonskem delu. Ob priliki odhoda sester misijonark se bo vršila v samostanski dvorani misijonska prireditev v nedeljo, dne 7. aprila, po večernicah, kjer zaslužijo posebno pozornost skioptične slike o Kitajski in predvajanje »Zdrava Marije« v kitajščini. Pri-

atelj misijonov in misijonskega dela, podpirajte misijonarke s svojo molitvijo in z darovi dobrih src!

Živ se je rešil izpod prevrnjenega traktorja. S straktorjem je oral g. Černivec, upravitelj graščinskih posestev v Strnišču pri Pragerskem. Pri oranju je zadel traktor ob močno korenino in se z vso težo prevrnil ter pokopal pod seboj g. upravitelja, ki se je pa izkopal izpod več tisoč kilogramske teže živ.

Obe nogi si zlomil. V Gornji Radgoni je bil zaposlen pri lesni tvrdki 21 letni Roman Zemljak. Na njega se je podrl sklad desk in mu je zlomilo obe nogi.

Fant se smrtno nabodel pri igri. Pri Sv. Miklavžu pri Ormožu je zahtevala igra smrtno žrtev. Skupina fantov si je preganjala dolgi čas z različnimi igrami. Eden od fantov se je zaletel s tako silo s smučarsko palico v 16 letnega posestniškega sina Ignaca Gerika, da je prodrla zaostrena palica nesrečno žrtev od zadaj in izstopila na trebuhu. Gerika so prepeljali koj v bolnišnico, a mu že ni bilo več pomoči.

Nesreča otroka pri požiganju dračja. Pri Veliki Pirešici v okolici Celja je požigala Marija Florjanc iz Železne na njivi dračje. Ognju se je preveč približala triletna Slavica, hčerkica Matije Jelena. Dekletcu se je vnela obleka, da so mu jo komaj strgali s telesa in je dobil otrok kljub temu hude opekline po vsem telesu.

Sreča v nesreči. Ivan Čede, 27 letni trgovski potnik tvrde Veber v Škofji Loki, je sam šofiral avtomobil čez savski most pri Smledniku. Ob koncu mosta je zadel v železno ograjo, ki je popustila in je padel avto 7 m globoko v Savo ter priletel v vodo. Čede pri globokem padcu kljub notranjim poškodbam ni zgubil zavesti, ampak je odprl vozilo ter priplaval na obrežje. Sava je odnesla avtomobil kakih 100 m dalje, nakar je običal na sipini pod vodo in so ga z veliko težavo izvlekli na suho. Čede je moral poiskati zdravniško pomoč v ljubljanski bolnišnici.

Transmisija usmrtila 16 letnega fanta. 16 letni Franc Brenk iz Virmaš pri Škofji Loki je bil zaposlen pri bivši Calarijevi žagi pri škofjeloškem kolodvoru. Fant se je v žagi preveč približal jermenju, ki ga je zgrabilo ter sukalo tako dolgo, dokler ni bil ves razmesarjen.

Potek slovesnosti ustanovitve nove župnije v Studencih pri Mariboru. Kakor smo že poročali, je bila s 1. aprilom pri sv. Jožefu v

proti prehladu

lahko vzamete 1-2

ASPIRIN
tablete

Ni drugega zdravila po imenu „Aspirin“, temveč edino to „Bayer“jev Aspirin.

Opel. reg. pod št. 37492 od 22. XII. 1939.

Studencih ustanovljena nova župnija, koje vodstvo je izročeno tamošnjim očetom kapucinom. Umestitev novega župnika g. o. Janeza Reberca je bila nadvse slovesna in je bila otvorjena že na predvečer z baklado, katere se je udeležilo do 3000 ljudi z domačim g. županom ter občinskim odborom in z vsemi organizacijami. Sprevod se je ustavil pred kapucinskim samostanom in je sledil pozdrav prvemu župniku s petjem, pozdravnim govorom g. župana Kaloha in z zahvalo g. župnika. Večerno slavlje je zaključil pozdravni večer v samostanski dvorani, pri katerem so bili navzoči tudi razni odličniki iz Maribora. Glavna slovesnost je bila v nedeljo, ko je bil prvi g. župnik slovesno umeščen od stolnega prošta g. dr. M. Vrabra. Te slovesnosti sta se udeležila g. okrajni glavar Eiletz in mestni podžupan g. Fr. Žebot. Na prostoru pred samostanom so priredili Studenci ob pol desetih predpoldne prvemu župniku slovesen sprejem s pozdravi šolske mladine, tretjega reda, Fantovskega odseka, Frančiškove mladine in Dekliškega krožka. Župnik g. o. Reberc se je zahvalil za pozdrave, nakar je krenil sprevod v cerkev sv. Jožefa. V cerkvi je g. stolni prošt prečital ustanovno listino, častil Studencanom k veselemu dnevu in se

razsaja le mala vojna s podmornicami in minami, tu pa tam se zgodi kakšen spopad med križarkami v daljnih vodovjih. Zračne sile se zadovoljujejo s previdnim otipavanjem sovražnega prostora, nobena izmed si ne upa zastaviti častne zračne sile po pravih totalne vojne. Današnji položaj na zapadu je podoben položaju v jeseni 1917. Vojni pripomočki stoje v znamenju do najvišjega razvika tehnike. — Največjo pozornost pa zasluži gospodarska vojna. Modernemu vojskovodji ni dovolj, da obvlada z orožjem, temveč mora biti tudi dovolj psihologa, da ugane pravi trenutek, ko lahko uporabi ta ali drug način vojevanja.

Izredni naravni pojavi na Grumantih. Polnočno sonce na visokem severu

pod vratom zavezala ruto, se je spomnila na svoja mlada leta, na ono srečno dobo, ko so skoraj v vsaki hiši ropotale statve. Boljševiki so uknili domačo obrt, da ne bi konkurirala tovarniškimi tkalnicam, ki so last sovjetske države. Statve so zgorele, tkalci pa so povečali število revežev...

Ko se je Nataša zjutraj zbudila, je čutila, kako jo je prevzel čut osamljenosti. Oče je bil navadno že na nogah. V enem koncu puste, neobdelane zemlje, ki je nekdanj bila vrt, je popravil svoje mreže. Slišala je njegove korake, njegov glas. Sedaj je bilo vse tiho...

Toda takoj je pomislila na Fedorja in začutila je olajšanje. Spomnila se je na nočni dogodek, ko se je vsa prestrašena stiskala k njemu, dokler niso odjezdili rdeči konjeniki.

Opravljala je vsakdanje hišne posle: zakurila je in na ognjišče postavila velik lonec, da bi v njem skuhalo krompir in slanino, kar je zvečer prinesel Fedor.

Ravno ko je pometala po kuhinji, je iz sobe prišla mati. Nataša ji je želela dobro jutro. Starka je odzdravila. Nato je stopila na hišni prag, kakor je to storila vsako jutro. Pogledala je proti nebu in sledila belim oblakom, ki so se leno premikali. Potem pa se je njen pogled izgubil v daljavi. Prej ji je srce zadrhtelo, ko je videla pred seboj neizmerno ukrajinsko ravnino, danes pa je ostalo v njej vse mrtvo.

Nataša je materi povedala, da bo šla k mlatilnici pomagat. Mati ji ni branila.

Deklica je do poldneva vse opravila in tako je sedaj mirno šla od doma.

Do Andrejevih je prišla pravočasno. Ko jo je Karanzin, ki je stal pri vratih s seznamom delavcev v roki, zagledal, ji je hotel zaklicati: »Kaj hočeš? Nisi v seznamu!« A se je premislil. Mogoče jo je Aleksej najel. Šubin mu je namreč pustil neko prostost glede izbire delavcev in on jih je včasih več najel, kakor je bilo določeno. Za Natašo so prišle tri druge žene, ki tudi niso bile v seznamu. Karanzin je tudi nje spustil na dvorišče. Tudi sedaj se je pokazalo, da ni bil tako okruten kot njegov gospodar Šubin. V njem vest še ni popolnoma zaspala.

Nataša se je poprijela dela ko drugi. Delo je dobila pri sami mlatilnici.

Ogromen stroj je muvil in metal okrog sebe prah in kose slame. Zrak je bil poln sikanja in klopotanja lokomobile. Ljudje niso slišali drug drugega. Vpiti so morali, ako so hoteli kaj povedati.

Delo pri mlatilnici je bilo neprijetno. Prah je dražil oči in grlo. Delavci so se solzili in pokašljevali. S čala jim je curljal znoj, ki se je pomešal s prahom in jim zamazal obraze.

Nataša je marljivo opravljala svoj posel, in sicer